

om, at selvfølgelig vil Postmestrene spørge sig for i Telefon hos Postinspektøren, de har jo begge Telefon; hvis det er tvivlsomme Spørgsmaal, vil paa samme Maade Inspektøren nok sikre sig, at han ikke er i Uoverensstemmelse med Centraladministrationen, men Hovedregelen maa være, at Pligten til at fatte Beslutninger ligger hos dem, der har Retten til at fatte Beslutninger. Det er alt, hvad jeg har at sige om den organisatoriske Del af Lovforslaget.

Hvad Lønningsbestemmelserne angaar, er at bemærke, at Udvalget har sendt dem til Ytring hos Lønningsudvalget og har fulgt dets Indstilling undtagen paa eet Punkt, hvor Udvalget har ment det muligt at gennemføre Lovforslaget, saaledes som Ministeren havde ønsket det, men Lønningsudvalget ikke havde turdet anbefale det. Det angaar Generalsekretærens Stigninger hvert 3die Aar i Stedet for hvert 4de. Udvalget har anset det for muligt, fordi der ikke derved skabes noget Præcedens „for lignende Embeder“. Der er, forinden jeg gaar videre, en enkelt Ting, som jeg gerne vil fremhæve dels paa det Udvalgs Vegne, for hvilket jeg her staar som Ordfører, og dels paa Lønningsudvalgets Vegne, af hvilket jeg har været Medlem i mange Aar, og det er den, at Statsbanernes nye Lønninger ikke binder til Efterligning for de andre Etater. De ikke alene ikke binder der, hvor Statsbanekommissionen og Bemærkningerne til Statsbanelovforslaget i sin Tid udtrykkelig sagde, at Statsbanerne havde en Særstilling, men de binder heller ikke paa de Steder, hvor Lovforslagets Motiver ikke gjorde en saadan Bemærkning. Lønningerne var den Gang ikke til Udtalelse i Lønningsudvalget, der var nemlig ikke Tid dertil, og Lønningerne staar paa mange Punkter aldeles ikke i Overensstemmelse med det øvrige Lønningssystem. Baade Lønningsudvalget og Udvalget om Poststyrelsen har uden Smaalighed taget Hensyn til de Poststillingers Betydning, som der her er Tale om, men man har ikke kunnet betragte Statsbanernes Lønninger som et bindende Præcedens.

For Generaldirektørlønningsens Vedkommende har baade Lønningsudvalget og Postudvalget ønsket at udtale, at den inkluderer de to Honorarer, der er tillagte Generaldirektøren som saadan, det ene et Generaldirektørhonorar paa 800 Kr. og det andet et Honorar, der hører til Embedet, paa 1,200 Kr. for den saakaldte Kontrol med Frimærkefabrikationen, en

Kontrol, der ikke har medført noget personligt Arbejde for Generaldirektøren. Begge de to Udvalg, der har haft med Loven at gøre, har følt sig ilde berørte ved at se dette staaende som Honorar og har foretrukket at faa det indføjjet under Lønningen. Jeg vil gerne have den Udtalelse fra Ministeren, som jeg paa Forhaand ved er enig med Udvalget, at nu er disse Honorarer virkelig inkluderede i Generaldirektørens Løn, de er ikke blot bortfaldet for hans Vedkommende, men de er overhovedet ikke til Disposition for Ministeren. Der kan altsaa ikke være Tale om, at de helt eller delvis kan gaa over til andre, der er nu disponeret over disse 2,000 Kr. Hovedrevisorens saavel som Regnskabschefens Lønning er gjort nøje overensstemmende med Departementschefers. Hovedrevisors Stilling vil ogsaa, da han skal sortere direkte under Ministeren, i en væsentlig Grad være lig med en Departementschefs, og her har jeg den tredie Henstilling til Ministeren — og det bliver sikkert nærmest til den nuværende Trafikminister, som jo skal overtage Postvæsenets Administration. Jeg har fra Udvalget Paalæg om at spørge Trafikministeren, hvorledes han stiller sig til følgende Sætning i Kommissionsbetænkningen Side 8, Afsnit II. a., i Slutningen: „Fra nogle Medlemmers Side er det gjort gældende, at Hovedrevisorens Uafhængighed af Postministeren vilde opnaas ved at ansætte ham under Finansministeren. Hvis han imidlertid ansættes under Ministeriet for offentlige Arbejder, vilde Kommissionen se adskillige Fordele ved, at Stillingen som Postvæsenets Hovedrevisor forenedes med Stillingen som Hovedrevisor ved Statsbanerne“. Til det første Spørgsmaal om hans Ansættelse under Finansministeriet har Postudvalget som saadant ikke taget og ikke kunnet tage nogen Stilling, da dette er en rent administrativ Sag. Om det andet Spørgsmaal har Udvalget ønsket at udtale, at vi er principielt enige med Kommissionsbetænkningen heri, og for saa vidt Trafikministeren ogsaa skulde være enig med Kommissionsbetænkningen, er vi parate til at modtage eller selv stille et Ændringsforslag desangaaende mellem anden og tredie Behandling, men at vi i øvrigt ønsker at afvente, hvad Trafikministeren har at sige dertil.

Der er endnu et lille Spørgsmaal, som jeg maa berøre, inden jeg slutter. Det er Spørgsmaalet om at tildele Poststyrelsen Erstatning for Afsavn af Gebyrer under